

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев-уз 2/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради заштите узбуњивача, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж-уз 9/20 од 22.10.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж-уз 9/20 од 22.10.2020. године у делу којим је одлучено о жалби тужиоца на решење Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 17.06.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж-уз 9/20 од 22.10.2020. године у делу којим је одлучено о жалби тужиоца на решења Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 13.05.2020. године, 18.05.2020. године, 27.05.2020. године, 02.06.2020. године и од 17.06.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 17.06.2020. године утврђено је да се сматра повученом тужба тужиоца поднета против тужене, ради заштите узбуњивача.

Решењима Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 13.05.2020. године, 18.05.2020. године, 02.06.2020. године и од 17.06.2020. године, одбачени су као недопуштени захтеви тужиоца за изузеће судије Вишег суда у Смедереву, председника Вишег суда у Смедереву, председника Апелационог суда у Београду и председника Врховног касационог суда у предмету Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20, раније П-уз 1/19. Решењем Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 27.05.2020. године одбачен је као недопуштен захтев тужиоца за изузеће судије Вишег суда у Смедереву, председника Вишег суда у Смедереву и председника Апелационог суда у Београду у предмету Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20, раније П-уз 1/19.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж-уз 9/20 од 22.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 17.06.2020. године којим је утврђено да је тужба тужиоца

повучена и решења Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 13.05.2020. године, 18.05.2020. године, 27.05.2020. године, 02.06.2020. године и од 17.06.2020. године.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у делу којим је потврђено решење Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 17.06.2020. године на основу члана 408. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд суд пази по службеној дужности, нити је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се у ревизији указује.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужилац је Вишем суду у Ваљеву 19.08.2019. године поднео тужбу против тужене, ради заштите узбуњивача, да је по предлогу Вишег суда у Ваљеву за делегацију надлежности, решењем Апелационог суда у Београду Р 152/19 од 18.07.2019. године за поступање у тој правној ствари делегиран Виши суд у Смедереву, да је у току поступка тужилац суду достављао поднеске електронским путем и инсистирао да му суд врши електронску доставу, те да је тужилац позван електронским путем на рочиште одређено за 17.06.2020. године, па како на рочиште одређено за 17.06.2020. године нису приступили уредно позвани тужилац и законски заступник тужене, то је првостепени суд позивајући се на одредбу члана 23. став 6. Закона о заштити узбуњивача у вези са чланом 311. Закона о парничном поступку закључио да су у конкретном случају испуњени услови за повлачење тужбе прописани одредбом члана 311. Закона о парничном поступку.

Неосновани су наводи тужиоца у ревизији да је онемогућен да расправља пред судом, будући да није уредно позван на рочиште заказано за 17.06.2020. године, будући да је електронски позив за рочиште упутила извесна „ББ“ што није е-маил адреса суда, те да нису били испуњени услови из члана 311. Закона о парничном поступку да се тужба сматра повученом. У конкретном случају позив за рочиште електронским путем тужиоцу је прослеђен преко адресе uprava@sud.vi.sud.rs, а што је електронска адреса Вишег суда у Смедереву, а преко које адресе је уредно добијао решења и позиве за заказана рочишта, а тако је добио и позив за рочиште заказано за 17.06.2020. године и тражио одлагање наведеног рочишта. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац уредно обавештен о дану и часу заказаног рочишта, те се стога не може сматрати да у конкретној ситуацији незаконитим поступањем, односно пропуштањем достављања позива за рочиште није дата могућност да расправља пред судом.

С обзиром да се осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност одлуке другостепеног суда, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у делу одлуке којом је одлучено о жалби тужиоца на решења Вишег суда у Смедереву П-уз 1/20 од 13.05.2020. године,

18.05.2020. године, 27.05.2020. године, 02.06.2020. године и од 17.06.2020. године, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. ст. 1. и 2. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

У конкретном случају решењем којим је одлучено о захтеву за изузеће поступак се не окончава, већ је реч о процесним одлукама суда, па имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке којом се поступак правноснажно не окончава, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 420. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић